ἰτῷ ἀεὶ δή ποτε νεώτερ⊛, Plan. ex Ouid. *Qui ſe monſtre plus ieune qu'il n'eſt.*

multa torrens córpora turbíneo Iuuenília vértice merſit, πολλὰ ὁ χείμαῤῥος σώματα νέον θορυβῷ κατεβάπτισε βυθῷ, Plan. ex Ouid. *Pluſieurs corps de ieunes gens.*

Iuueníliter, aduer. duâb. pr. br. ter. longa, Cic. νεανικῶς. *A la façon des ieunes gens.*

venâtum in ſyluis Iuueníliter ire ſolêbam, Oui. νεανικώτερον εἰώθειν ἐπὶ κυνηγεσίᾳ πρὸς τὰς λόχμας ἰέναι, Plan. *Comme les ieunes gens, A la mode des ieunes garſons.*

Annibalem Iuueniliter exultántem patiéntia ſua molliêbat, Ἀννίβαν σκιρτῶντα νεανικῶς διεμάλαξεν ἀνεχόμενος, Gaza è Ci. *En ieune capitaine, Comme vn ieune prince fait.*

Iúuenis, & hoc iúuene, prima br. Virg. ὁ νέ⊛, ἡ νέα, τὸ νέον· ὁ ἤιθεος, α, ον· ὁ νεανίσκος, ου· ὁ νεανίας, ου. *Ieune.*

nóbiles Iúuenes, εὖ γεγονότες ἤιθεοι, Gaza è Cicer. *Ieunes gentils hommes, Ieunes iuuenceaux de noble race.*

tunc Iúuenes hi quos modo nominâui, veſte póſita córpore óleo perunxérunt, Cic. οἱ νεανίαι, Herodot. *Ces deux ieunes gens.*

Iuuenor, iuuenâris, iuuenâri, prima br. Horat. νεανιάζω, ἀπὸ νεανιεύω, νεανιεύομαι νεανίζω. *Faire comme ieunes gens, Suiure leur mode.*

Iuuenta, tæ, f.g. br. pr. Liu. ἡ νεότης, ητος· ἡ ἥβη, ης· ἡ ἐφηβία, ας. *Ieuneſſe.*

huic pópulo fólia in Iuuénta circinátæ rotunditâtis ſunt: vetuſtiôra in ángulos éxeunt, Plin. quod Theoph. τὰ μὲν γὰρ νέα, περιφερῆ· τὰ δὲ παλαιότερα, γωνοειδῆ. *Quand les fueilles ſont ieunes, elles ſont toutes rondes: quand elles ſont vieilles tendentes en poincte.*

Iuuéntus, ûtis, f.g. pr. br. Sal. ἡ νεότης, ητος· ἡ ἥβη, ης· ἡ ἐφηβία, ας. *Ieuneſſe, Ieunes gens.*

res quæ geruntur Iuuentûte & víribus, ὅσα νεότητι πράσσεται καὶ ἰσχύϊ, Gaza è Cic. *Ce qui ſe fait par ieuneſſe & force, Qu'on ne peut faire ſi on n'eſt ieune & fort.*

toto oriénte iuuéntus ad thálami certamen adeſt, ἐκ πάσης τῆς ἕω πάρεστιν νεότης πρὸς ἅμιλλαν τοῦ γάμου, ἡ νεολαία, Pl. ex Ouid. *Toute la ieuneſſe, L'aſſemblee des ieunes gens.*

iuuo, iuuas, iuui, iutum, iuuâre, pr. br. Cícero. ὠφελέω λῶ, ὀνέω νῶ, ὀνίνημι, βοηθέω θῶ, ήσω. *Aider, Faire plaiſir.*

audéntes deus ipſe Iuuat Ouid. τοῖς τολμῶσι αὐτὸς συνεργεῖ, Plan. *Dieu meſme aide à ceux qui ſont hardis.*

dum manum fortuna Iuuat, τὴν χεῖρα τῆς τύχης συνεργούσης, ὠφελούσης, ὄφελος γιγνομένης, ἀντιλαμβανούσης, Planud. ex Ouid. *Tandis que fortune aide à ta main, Qu'elle te tient la main & te fauoriſe.*

córtice in órbem detrácto, necántur árbores excépto ſubere, quod ſic étiam Iuuâtur, Plin. τοῦτο γὰρ φασὶ καὶ εὐσθενεῖν μᾶλλον περιαιρουμένου, Theophraſt. *Il s'en porte mieux & s'en enforcit.*

at nunc à puero Thebæ capiéntur inérmi, quem neque bella iuuant, ὃν οὔτε ὁ πόλεμος τέρπει. *A qui la guerre ne plaiſt.* nihil te Iuuat, οὐδενὶ χαίρεις, idem ex eôdem. *Tu ne prent plaiſir à rien.*

iuxta, præpoſitio ſéruiens accuſatíuo cáſui, Cic. παρά, πρός, περί, κατά. *Iouxte, Aupres, Ioingnant.*

ferócia arietis cohibétur, cornu Iuxta aurem terebráto, Plin. ἵνα μὴ ἐπιτρέχῃ, τρύπησον αὐτοῦ τὰ κέρατα ἐγγὺς τῶν ὤτων αὐτοῦ, Geop. *Si on lui perce les cornes pres des oreilles.*

ſupercilia quibus Iuxta naſum fluxa ſunt, auſtéros ſignificant, Trogus apud Plin. quod Ariſt. ὀφρύες αἱ πρὸς τὴν ῥῖνα τὴν καμπυλότητα ἔχουσαι, στρυφνοῦ σημεῖον. *Ceux qui ont les ſourcils penchants & tournez vers le nez, c'eſt ſigne de gens ſeueres & aigres.*

eſt & obliqua harundo non in excelſitâtem naſcens, ſed Iuxta térram ſe ſpárgens, Pli. quod Theoph. γένος δέ τι καλάμου φύεται καὶ ἐπίγειον, ὃ οὐκ εἰς ὀρθὸν, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἀφίησι τὸν καυλόν. *Laquelle ne s'eſleue point en haut, mais s'eſtend contre terre ou ſur terre.*

Iuxta, aduerb. Tácitus. ἐγγὺς, πλησίον. *Aupres,* ὡσαύτως, παραπλησίως. *Pareillement, Semblablement.*

neque enim auſa eſt accédere Iuxta, καὶ γὰρ ἐγγίον προσελθεῖν οὐκ ἐτόλμησεν, ἔγγιστα, Plan. ex Oui. *Aupres, Pres.*

ſéritur pronum, & bina Iuxta compóſita ſémina ſupérque tótidem, Plin. de palma. φυτεύουσι δ' εἰς ταὐτὸ τιθέντες δύο ἄνω, καὶ δύο κάτω ἐπιδοῦντες, Theoph. *Et en mettant deux l'vn pres de l'autre.*

cùm Iuxta eſt, auérti & recédere intelligitur, Plin. de vinea iuxta quam eſt ráphanus. ὅταν πλησίον φύηται, Theoph. *Quand elle eſt aupres.*

L A

LABASCO, labáſcis, labáſcere, prima breui, Teréntius. ὑποφέρομαι, ὑπενεχθήσομαι· ὑπολισθαίνω, ὑπολισθαίω θῶ, ήσω. *Commencer à tomber, Eſtre preſt à cheoir, Chanceller & vaciller.*

Labécula, læ, f.g. dimin. à labes, duâb. pr. long. Ci. ἡ μικρὰ κηλὶς, ῥύπος εὐτελὴς, τὸ κηλίδιον, σπιλίδιον, λυμάτιον. *Petite tache, Tachette.*

Labefácio, facis, féci, fáctum, fácere, prima & tertia br. ſec. ancipiti, Terent. Lucre. λυμαίνομαι, αὔομαι· λωβάομαι, ήσομαι. *Rompre & gaſter, Perdre & corrompre.*

idque vbi vi multa partem Labefêcit in omnē, καὶ τοῦτο

καὶ τοῦτο κατὰ πᾶν μέρος ἀπλέτῳ βίᾳ κατεάξας. Plan. ex Ouid. τοῖς ὅλοις λυμηνάμενος. *Apres l'auoir gaſté de toutes parts.*

labefactátio, tiônis, fœ.ge. verb. à labefácto, pr. & ter. breuibus ſec. ancipiti. ἡ λώβη, ἡ λύμη, ἡ βλάβη, ης· ἡ καταφθορά, ας· ὁ ὄλεθρος, ου· τὸ πταῖσμα, ατος. *Gaſtement, Degaſt, Corruption, Endommagement.*

déntium labefactatiônem ínhibet, Plínius vbi étiam légitur, labefactionem σφοδροὺς ὀδόντας ἵστησι, Dioſcor. *Il affermit les dents qui branſlent.*

labefactâtus, ta, tum, pr. br. ſec. ancípiti, Cicer. ὁ λελωβημένος, λελυμασμένος, διεφθαρμένος, ου. *Gaſté & rompu.*

quod ſi legere & audîre volêtis extérna, máximas reſpub. ab adoleſcéntibus labefactâtas re periêtis, μεγίστας τῶν πολιτειῶν ὑπὸ νέων πταισάσας εὕροιτε ἄν, Gaz. è Cic. *Vous trouuerez de grandes republiques ruinees & gaſtees par ieunes gents.*

labefacto, factas, factáui, factâtum, factâre, frequentatiuum à labefácio, pr. br. ſec. ancipiti, Cic. λωβάομαι ῶμαι· λυμαίνομαι, ανοῦμαι· καταποιέω, ήσω· παρακινέω, μετακινέω νῶ, ήσω· βλάπτω, ψω. *Gaſter, Ruiner, Corrompre.*

omnis coagmentátio córporis vel calôre vel frígore, &c. labefactâtur & frángitur, & ad morbos, ſenectutémque compéllitur, Cicer. quod Plato. ἃ συνιστᾷ τὰ σώματα θερμὰ καὶ ψυχρὰ λύει καὶ νόσους γῆράς τε ἐπαγόμενα φθίνειν ποιεῖ. *Elle prend corruption & ſe gaſte de cela, La chaleur la diſſoult.*

labefactâre fœminam múnere, Catull. πλημμελῶν δώροις ἀναπείθειν, Herodot. *L'abatre par dons & preſents, La gaigner par preſens & lui perſuader de s'abandonner.*

labefáctus, cta, ctum, partic. à labefácio, pr. br. ſec. ancípiti, Virg. ὁ λωβηθεὶς, λυμανθεὶς, έντος. *Gaſté, Ruiné, Rompu.*

arbor labefácta íctibus innúmeris, tandem córruit, Ouid. τέλος καταῤῥεῖ ἡ δρῦς ταῖς ἀναριθμήτοις πληγαῖς παραθεῖσα, διασεισθεῖσα, ὑπενδιδοῦσα. Plan. *Eſbranlee, Qui vacille & chancelle tant a receu de coups.*

ne quid labefáctum víribus ignis córruat, μή ποτέ τι τῇ τοῦ πυρὸς διαλυθὲν δυνάμει καθήρηται, Planud. ex Ouídio. *Gaſté par le feu, Diſſous ou deſioint.*

labéllum, li, n.g. dimin. à labrum, pr. br. Plau. τὸ χειλάριον, ου. *Petite leure.*

Platóni cùm in cunis páruulo dormiénti apes in labéllis conſediſſent, reſpónſum eſt ſingulári illum ſuauitâte oratiônis fore, Cic. καθεύδοντι ἑσμὸς μελισσῶν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ καθίσας, ὑπὸ ἡδὺν τὴν τοῦ Πλάτωνος εὐγλωττίαν μαντευόμενοι ἐντεῦθεν, Ælian. *Apres qu'vn eſſain de mouſches à miel, ſe fut venu mettre & aſſeoir ſur ſes petites leures, lui petit enfant dormant au berceau.*

labéllum, váſculum, Col. ἡ λεκάνη, ης· ἡ σκάφη, ης· ὁ λουτὴρ, ῆρος. *Vne tinette ou cuuette.*

ſuper túmulum nóluit Demétrius quid ſtátui, niſi columéllam tribus cúbitis non altiorem, aut menſam, aut labéllum, Cicer. στήλην, ἢ τράπεζαν, ἢ πύελον. *Sinon vne petite colomne, ou vne tablette, ou vne cuuette.*

labens, tis, part. à labor, láberis, pr. long. Liu. ὁ ὀλισθαίνων, ὁ πταίων, ὁ ὀλισθαίνων, ὁ ὑποφερόμενος, ου. *Cheant, Qui tombe, Qui coule.*

ſex omni ſemper cedunt labéntia nocte, πλείη δ' ἐπὶ νυκτὶ ἓξ αἰεὶ δύνουσι δυωδεκάδος κύκλοιο, Cic. *Il y en a touſiours ſix qui reſcenſent, & qu'on ne voit point.*

labéntes vndæ, τὰ ὀλισθαίνοντα ὕδατα, διολισθαίνοντα, Plan. ex Ouid. *Les eaux coulantes.*

riuus cum múrmure labens, ὁ μορμύρων ῥύαξ, Pla. ex Ouid. *Vn ruiſſeau qui murmure & faict vn petit bruict en coulant.*

lábeo, labeônis, maſc. gen. prima breui, Plínius ὁ χείλων, ωνος· ὁ πρόχειλος, ου. *Lippu, Qui a grandes leures.*

labes, huius labis, f.g. prima longa, Cicer. ἡ λύμη, ἡ λώβη, ης· ἡ συμφορά, ἡ φθορά, ᾶς· ὁ σπίλος, ου· τὸ ῥύπος, εος ους· ἡ κηλὶς, ῖδος. *Degaſt, perte, ou ruine par eau, tempeſte, ou autrement, Souillure, Corruption, Tache.*

víctima labe carens, θῦμα νόσου πάσης ἀπηλλαγμένον, ἐκτὸς σπίλου παντὸς, Plan. ex Ouid. *Saine & entiere.*

Labes pópuli, Plaut. φθόρος ἀνθρώπου, Ariſtoph. λαοῦ διαφθορά. *Corrompeur & gaſteur de peuple, Perdition des autres.*

Lábia, labiæ, & Lábiæ, labiárum, f.g. prima breui, Terent. Lábium, lábij, Silius. τὸ χεῖλος, εος ους, *Lippe, Leure, Baulieure.*

parándi ſunt boues fronte lata & criſpa, & Labiis nigris, Colum. πλατυμετώπους, χείλη μελανίζοντα ἔχοντας, Geopo. *Qui ayent le front large & les babines noires.*

cùm dícimus NOS, Lábias quaſi intra noſmetípſos coercêmus, Nigid. apud Gell. προφερόμεθα καταστρέφοντες τὰ χείλη εἰς αὐτοὺς δεικτικῶς. ex Chryſíppi verbis apud Galen. *Nous retirons les leures vers nous.*

dum ſuáuio meum puéllum ſuáuior, ánima cucúrrit ad Lábias mihi, quidam apud Gell. vertens ea Platônis, τὴν ψυχὴν Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν ἔσχον. *Mon ame acourroit à mes leures, I'auoye là toute mon ame, Le reſte de mon corps ne viuoit plus.*

labo, labas, áui, âtum, âre, pr. br. Horat. ὑποφέρομαι, ὑπενεχθήσομαι· σαλεύομαι, κεκίνημαι· ἀποῤῥέω, εύσω. *Branſler & eſtre preſt de cheoir, Vaciller, Chanceller, Commencer à choir.*

vt labant curuæ iuſto ſine póndere naues, ὡς αἱ κοῖλαι σαλεύονται νῆες ἐκτὸς οὔσαι τοῦ προσήκοντος ἔρματος, Plan. ex Ouid. *Comme elles branſlent & chancellent.*

dîxerat Ænéæ, cùm res Troiâna labâret, Priámides Hélenus, τῶν τρωϊκῶν ἤδη πεπονηκότων πρα-